

צירתי לי מלכות שמים
 בקרק -
 לזכר כל מתי.

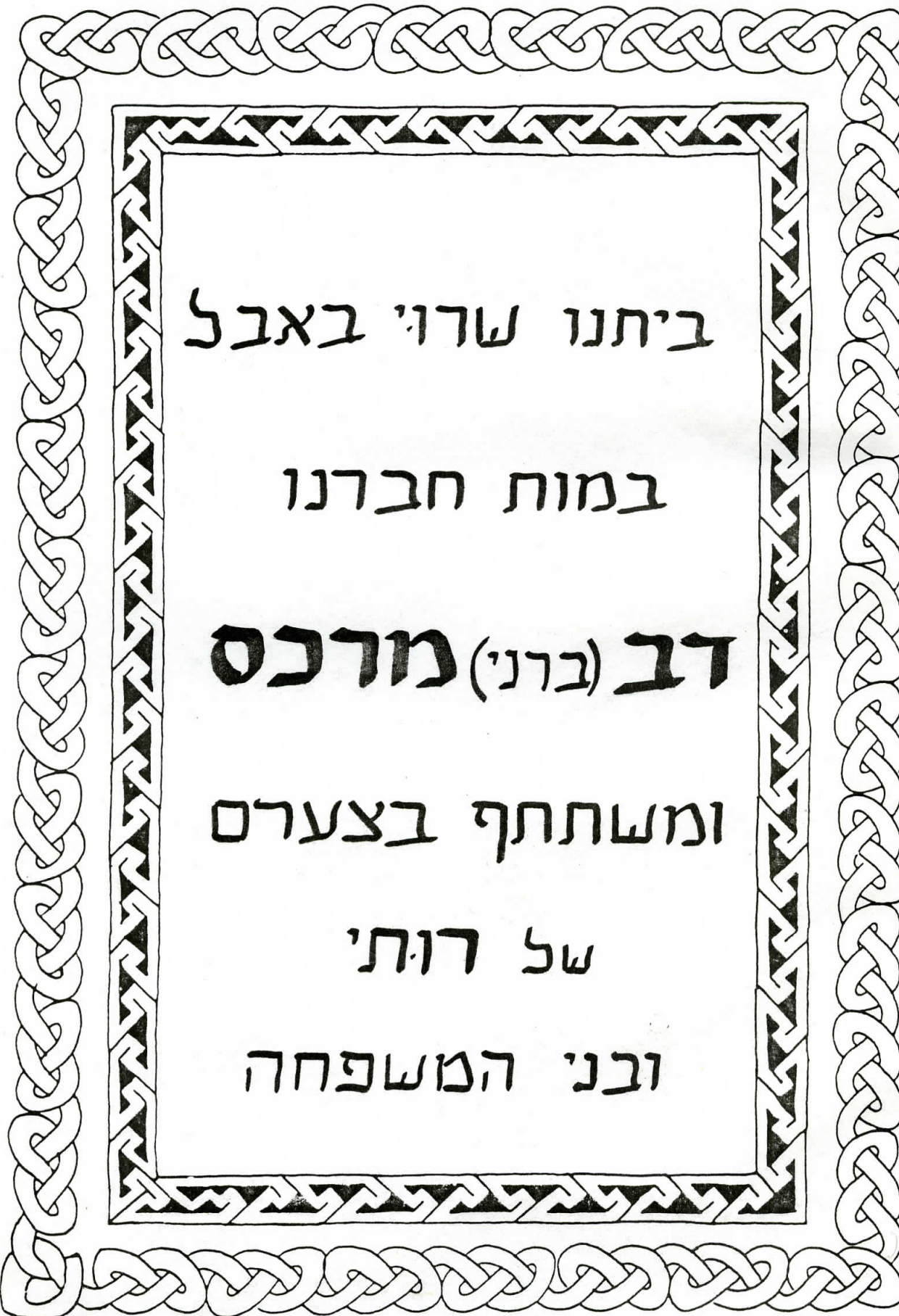
והם שומעים אותי קורא בשמים
 ומשיבים לי בחזק שנים.

עצוב בלעדיהם בחדרים
 שכם השאירו את הרי קולם.

אני נתן להם חיים -
 לכל מתי.
 והם חיים אותם שנית
 וגם לנצח.

אבל עצוב בלעדיהם בחדרים.

אברהם חלפי

ביתנו שריו באבל

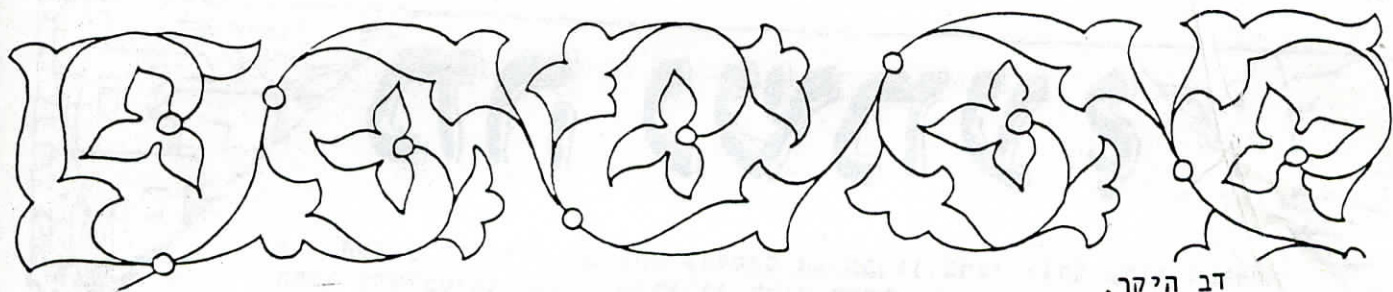
במות חברנו

דב (ברני) מרכס

ומשתתף בצערם

של דותי

ובני המשפחה

דב היקר,

משפחתך האוהבת, אנחנו חבריך זה 50 שנה וכל בית כפר הנשיא נפרדים ממך היום - יום עצוב, עצוב מאוד לכולנו.

אנו מנסים להתנחם בזכרונות - ובאמת יש הרבה. אני זוכר אותך כאשר היינו שנינו נערים, חלוצים צעירים באנגליה, ועבדנו ביחד בעבודות השונות בחוות הסביבה. עד היום אני זוכר, איך נדהמתי מהכוח הרב שבו עשית את העבודה - וכך כל חיך.

נלקט בוודאי בזמן הקרוב את פרטי סיפורך - העלייה לארץ באוניית המעפילים "לטרוון"; השהייה במשך שמונה חודשים בקפריסין; הכליאה במחנה בעתלית ובואר סוף סוף, באוגוסט '47, לגרעין בכפר בלום. היו עוד שנים של יציאה לפלוגות עבודה בעמק הירדן ובקרית ענבים עד שזכית להתיישב עם כולנו פה, בכפר הנשיא, ולהקים ביתך במקום - אם בתור שרברב או בניהול מחלקת ההרכבה במפעל - תמיד בשיא הכוח והמכץ והדחף.

ועוד זכורה לי היטב הרגשת השמחה שלך ושל כולנו, כאשר רותי הגיעה לחיות בינינו ולהיות לך לאישה. רק איש מיוחד זוכה לסותפות כזאת של שמחה.

אתה היית במידה גדולה דוגמא מפוארת של הגשמת הציונות. ילד יהודי נולד באיט-אנד של לונדון, התחיל לעבוד ולהתפרנס בגיל צעיר, שנלהב מהרעיון של יהודי עובד אדמה בארצו - וכך עלה והגשים.

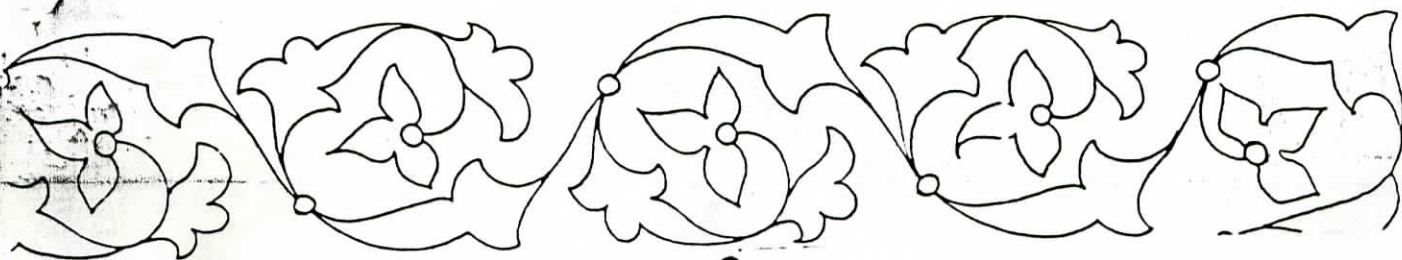
היית איש מלומד - והמפליא בכך שהכול הושג בכוחות עצמך ללא השכלה פור-מלית.

בשנים האחרונות השיגו אותך המחלות, הבריאות הלקויה - ובסוף המוות. אבל אני זוכר אותך בתור צעיר עליז ויש הזוכרים אותך בתור בעל אוהב ויש הזוכרים אותך בתור חבר נאמן באמת.

יהי זכרך ברוך.

דברים ליד קברו

ג'ו ריפקינד

מה נשמע?

* השבוע ליווינו למנוחת עולמים את חברנו ברני (דב) בבית הקברות הקטן והאינטימי שלנו, שלדאבון לבנו מתמלא יותר מדי בזמן האחרון. ברני, שחיו משתלבים עם תולדות כפר הנשיא מאז ראשיתה, ואף מודים יו: בתנועת "הבונים" בלונדון, בהכשרת גורזי ליז, בעליה ב' ובקפריסין, דרו מנסורה ועד ויום. תנחומינו לרותי ולמשפחתה.

* וכך הוא גלגל החיים. באותו שבוע ממש התחתנה במזל טוב צביה עם בחיר ידה וברברה ילדה, גם היא במזל טוב, את בתה הראשונה. החיים חייבים להימשך.

* ברוכים הבאים להנרי ושילה, שחזרו אחרי היעדרות ממושכת בחו"ל.

ברוכים הבאים גם לאן וביל פיינברג, הוריה של קרול בילגורי, שבאו להשתתף בקרית משפחתם, בינינו. נאחל להם קליטה קלה.

ובכלל, השבוע באו לביקורים הרבה מבנינו שעזבו ותמיד טוב לראות אותם איתו כאן.

* השבוע גם טעמנו איך מסתדרים בלי חדר-אוכל, כמו במושב שיתופי, שגם שם אח כל הארוחות אוכלים בבתיים, בחיק המשפחה. אצלנו הפעם לא כל-כך מתוך אידיאולוגיה אלא מתוך הכרח, כאשר חדר-האוכל עובר שיפוצים. לחברים, שלכולם יש סידורים בבית, אין זו בעיה גדולה, אך לאוכלוסיה הזמנית כאן אין תנאים לזה ונוצרו קשיים לא מעטים.

ובינתיים מוסיים לנו, שאת כל הסידורים בחדר שטיפת הכלים גומרים ונשתמש בו בקרוב, וגם התווספת המערבית בחדר-האוכל לובשת צורה. אולם ההתכנסות מוסיף גובה מיום ליום.

* האולפן, שעוד מעט מסיים את לימודיו - בתור "צי'ופר" אחרון עורך השבוע טיול "מים לים", בהדרגה ואבטחתם של זוהר, מרדכי וויקטור.

ובינתיים הנוי בסביבת האולפן מתחיל לקבל צורה, עם דשא ושיחים, בעיקר הודות למאמציו של מרקי ובעזרת האולפניסטים.

* מה עוד אפשר לספר? שחם? - חם! קיץ! מה לעשות?!

ובליל שבת חם ולח אני מאחלת לכולנו
שבת שלום ומבורך
לחיים ובתיאבון

יעל נמנוב

וממקור אחר: ניל שרקי סיים 8 חודשי שירות כסדרן תחבורה. השבוע ממלא פיל את מקומו ובשני השבוע הבא יחל שבי בתפקיד הנכבד הזה. תודה על השירות הנפלא שניל נתן "מכל הלב". והמון הצלחה והיכרות נעימה עם חברים לשבי...

חזל טוב... חזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

22.8. ראובן גוטר

שלומית פרחי

23.8. אריאלה הדר

24.8. ערן פרימוסט

אייל גולן

הדסה ניימרק (נכדה)

26.8. אלעד פרחי (נכד של משפ' וטרמן)

27.8. בלנש לוי

ינון אגם

ניר קולקר (נכדה של משפ' הדר)

ארי טלברג (קליטה)

י מ י - נ י ש ו א י נ

21.8. ורד ומוטי קולקר

עליזה וקווין דויל

22.8. בתיה וברוס ויטהם

23.8. תמר ומיקי הרמן

26.8. אביבה ואריק לינטון

27.8. אלזה ואדם בן-חנוך

ליאוני ורמי גולן

ב ת נ ו ל ד ה

ושמה א ל ה.

לברברה ולרוני ביוטי

ולכל המשפחה

שפע ברכות!

להולדת הנכד

לסבא מיירון שוורץ

בן למייקל ולדנה

הרבה נחת!

למען יזכרו הדורות

ושוב אנחנו עומדים בבית הקברות, והפעם כדי להיפרד מדב (ברני) מרכס. וחבריו, בני דורו הוותיקים, בפנים חתומות זוכרים ימים שהיו, חבורת צעירים שהיתה, תקוות נעורים ואהבות ראשונות, שהפכו למעין דף מתוך היומן הפרטי.

"... המלאכה רבה ובעל הבית דוחק" - מילות התפילה שנאמרו ליד הקבר כאילו חוברו בשביל החבורה הזאת, שנולדה בין שתי מלחמות עולם ושחבריה החליטו שהם יקימו יישוב יהודי שוויוני ובמעשיהם יעזרו להפוך את העם היהודי לעם ריבוני ובריא החי מעמל כפיו.

ברני. הרגיש והפגיע, שניסה להיראות בעיני הבריות כאדם קשוח, הלך להצטרף לחבריו לו סגל וליאון לייטמן. במשך שנים רבות דאג ברני לבקר את קברו של ליאון, שנמצא בבית הקברות הצבאי בראש-פינה. נאצנות כזאת לזכר חבר שנפל במלחמת העצמאות היא נדירה.

אדם קורס-נופל ונאסף אל עמיו, ואיתו נופלים, מתפוררים ומתפזרים תילי תילים של פרטי היסטוריה. הפעוטים שרצים ונופלים, בוכים וצוחקים במדרכות הקיבוץ, לא יידעו מי היו האנשים הנפלאים האלה, שמצאו מקום מנוחה אחרונה מתחת למצבה הפשוטה בבית הקברות.

40 השנים הראשונות

כידוע מנסה בעל טור זה לכתוב ספר. שיספר את קורות היישוב הזה במשך 40 השנים שעברו מאז הגיעה פלוגת החלוץ הראשונה וההלה להקים משלט-קיבוץ באדמת הטרשים של מנסורה. כדי להוסיף עניין לדברים, שהם לעיתים פרוזאיים למדי, מצורפים קטעי ראיונות או חוות דעת של חברות וחברים, שהיה להם חלק באותם המעשים. מה שנראה בתחילה כחבורת, הבאה לתעד את מעשינו בקיבוצנו בשנים אלו, הופך ותופח לספר, שאם יהיה בו קסם ועניין יהיה זה בגלל הדברים שחברים מספרים. אין לכותב שורות אלו רשמקול - עד עכשיו לא הרגיש בחסרונו - ולכן הדברים שייכתבו לא יהיו סטנוגרמה מדויקת. ככל שהולכים ומתווספים המתראיינים גובר החשק לראיין ולרשום יותר, כדי שמקסימום של חברים - במיוחד הוותיקים - יוכלו לראות בספר דבר השייך להם. המלאכה, איפוא, מתנהלת לאט מן המתוכנן, כי לא ניתן היה לקבל ימי כתיבה (אנו צריכים להתפרנס) וכל ראיון גוזל לפחות ערב אחד.

כדי למנוע השמטת אירועים חשובים, מתבקשים החברים לעזור בשני תחומים:

א. לציין מה, לדעתם, היו האירועים החשובים בשלושת העשורים (1958-1968, 1968-1978, 1978-1988) האחרונים (העשור הראשון, על אשר קרה בו, כמעט נכתב).

ב. להביע נכונות להתראיין או לספר (ציין את הנושא הספציפי). פתק אפשר לשים או בתא דואר מס' 5 או בתא של "דבר".

הרב קפלן ואנחנו

מאז שערך חופה ראשונה בכפר הנשיא לפני 37 שנה (נישואיהם של בקי ואריק) קיימת כימיה מיוחדת במינה בין הרב הראשי של צפת, הרב שמחה הכהן קפלן, וקיבוץ זה וחבריו. הוא רואה את המקום כ"קיבוץ שלוו" ומשבח אותו בכל הזדמנות.

בחתונה האחרונה - של צב-ה וקרייג - שאל את החתן: "אתם רוצים לחיות בקיבוץ אולי?" וכשהחתן המופתע ענה: "אבל אני אוהב את העיר", הוסיף הרב: "תראה, הגליל הוא המקום היפה ביותר במדינת ישראל וכפר הנשיא המקום היפה ביותר בגליל..." והוא מתקש לבוא ול- ערוך חופות בקיבוץ זה, למרות שמצב בריאותו אינו מה שהיה. לאלה שתמהים על התעקשותו הוא מסביר: "כשהגעתי לקיבוצים אחרים, החופה היתה פחות חשובה מן האוכל ובקושי הפסיקו לשחות ולאכול כשבירכתי את הזוג רצעיר. בכפר הנשיא גם הילדים הקטנים מתייחסים יפה וכולם מקשיבים לדברים שאני נוהג לרשמיץ בפני הכלה והחתן."

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

הרב קפלן מוכן לבוא לערב שאלות ותשובות, למרות שההליכה קשה עליו. כדאי להזמין אותו בתנאי שיבואו חברים - ולא רק ה"מסורתיים" המעטים. איך אפשר להבטיח דבר כזה? תאריך אפשרי הוא ביום ג' הבא.

פסטיבל כליזמרים

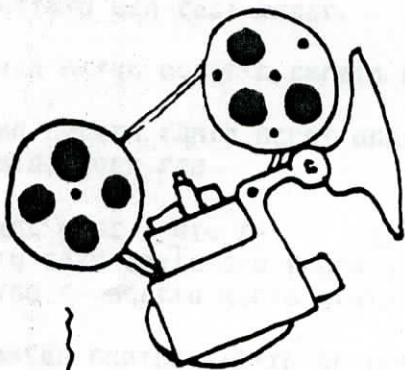
למי שאיננו יודע ה"כליזמר" היה להקה קטנה של נגנים חובבים שניגנו בשמחות - בעיקר בחתונות - בקהילות היהודיות של מזרח אירופה. עיריית צפת החליטה ללכת בעקבות ערים אחרות בישראל ולערוך פסטיבל משלה של כליזמרים שניגנו מוזיקה יהודית במקומות שונים בעיר המקובלים.

האישה ואני נסענו ובמשך שעותיים וחצי האזנו לנגנים ולזמרים והסתובבנו בין סימטאותיה המקסימות של צפת. הכול נערך בכיכרות - כליזמר מן הסוג ה"קלסי", המורכב מאקורדיון, קלרניט, כינור ותופים; ריקודים אתיופיים לפי המקצב של שני תופים ענקיים; שירי תימן ולהקה של ארבעה זמרים ג'וזיניים שקבר הופיעה בטלביזיה, ועוד שלא הספקנו לראות.

בתקופה בה מרבים לדבר על הישראלי המכוער ראינו את עמנו בשעה יפה, כשמוחאים כפיים ושרים ומענתזים למקצב שירי העם הזה. המון אנשים - חילוניים ודתיים, על טפס ועל לבושם - מי בגלידה ומי בפלאפל - שמחים ומקרינים חדווה וידידות. חבל שלא הייתם.

שבת שלום

א ר י ק

פִּינֹת הַסֵּרֵט הַשָּׁבִועִי

שם הסרט: ש י ח ו ת מ ל ו כ ל כ ו ת

THE DECLINE OF THE AMERICAN EMPIRE

בימוי: דניס ארקן

משחק: לואיז פורטל, פייר קורזי, דומיניק ברימן

בסרט שמונה דמויות, ארבע נשים וארבעה גברים. כולם אינטלקטואלים - מרצים ומרצות באוניברסיטה, מורה לפסנתר וסטודנטית צעירה שנקלעה לחבורה. הגברים ממתינים לנשים בבית של קלוד, הומוסקסואל, מרצה לאומנות. הנשים מבלות את השעות שבטרם הפגישה במכון בריאות מלוקק. ועד לפגישה משוחחות שתי הקבוצות ומתוודות על בגידות, זיונים ופנטזיות מיניות סתם. הנשים מדברות על זיונים בשפה של גברים.

כוחה של קומדיה עצובה זו על הזדווגויות כתחביב אתלטי איננו בהתרברבות המילולית, אלא במה שנחשף דרך אגב, מבעד לצחקוקים, ההכרזות והתחרות הסמויה. תאבון גרגנטואל זה לסקס איננו רק ספורט בלבד, אלא פולחן של החברה המערבית האינטלקטואלית, מעין גירוש שדים בשעות החלולות, סקס כמחסה מפני התארכות הצללים של הערב. סרט שכדאי לראות בשבוע הבא - "זאב צעיר".

1. (ונטיל) סרטים

8 אוגוסט 1988

לכב'

קיבוץ כפר הנשיא

ד.נ.חבל כורזים 12305

לחברים שלום רב,

אני בטוחה שעדיין לא הרגשתי בחסר(חסרה) ולכן הנני מודה שאחרי גמר הקורס קיבלתי התרעה ביום שלישי אחד אחרי העבודה "עליך לטוס ביום חמישי ולהתייצב מחר בבוקר בתל-אביב". וכך ללא פריסות שלום ופרידות יצאתי מהבית.

את האישור לצאת לשליחות קיבלתי שבועיים אחרי שהגעתי לכאן וקרוב לודאי עכשיו שלא אצטרך לשוב לארץ כדי לחתום על החוזה!

יש לי דירה קטנה על יד בית הכנסת הרפורמי, בלי טלפון ובלי מים חמים בינתיים אבל מי לא זוכר את הזמנים בהם שכולנו היינו חלוצים, ואני רק מקווה שהפעם לא אצטרך לחכות שלושים שנה לפני שאקבל.

ענת הגיעה מנדודיה בארצות רחוקות ושוהה אצלי קצת לפני שתחזור לארץ וזה כמובן נחמד מאוד.

את העבודה לפחות הכרתי מהחודשים הקודמים כשהייתי פה ומשימה מיוחדת חיכתה לי שעליה רציתי מזמן לספר לכם.

עקב מכתב גישוש ב- JEWISH CHRONICLE התחילה אישה בת גילימפולת, היא שאלה אם יש כמוה שמעוניינים להקים קיבוץ שמורכב מאנשים מעל גיל 50, כיוון שקיבוצים כפי שידוע להם לא מקבלים חברים חדשים שעברו את גיל 35.

שאלתה התמימה הולידה הר והיא פתחה תיקיה ענפה של שמות ושאלות למינהן. שואלים אם יוכלו ילדים להצטרף בגין הורים או שמא פניה נפרדת נדרשת, ואם להשקיע כסף ואם כן אז כמה. מציעים בסיס כלכלי של מלאכה זעירה, ויש כאלה שבמכתב הראשון מתחילים להתחמם כשחוששים שימנעו מהם הזדמנות לתרום כשהם עוד בעלי מרץ ורצון רק בגלל אוסף של שנים. הכל מלאי התלהבות לקראת המבצע ובארץ התחלתי לארגן אפשרות של הקמת קבוצות מחנדים מבוגרים לתקופות של בין 3 עד 5 שבועות. ברור שרבים מהמעוניינים לגמרי מחוסרי ידע על מהות הקיבוץ וחייבים מעט להכיר את המציאות. אני כאן, לא רוצה להביע דעה אך מאוד אשמח לשמוע תגובות של חברים דרך "דברי הכפר" או ישירות אלי. ובקשר לנעשה כאן ההמשך יבוא.

למחרש בבית, אני מבינה שממרחקים הכל אולי נראה אחרת אך תרשו לי לאמר שבעיני יהיה אסון אם נקצץ את תקציב הלימודים. שנפיה עניים בורים - לא. ילדינו רק יהיו מצויידים להוציא אותנו מן הסבך הכלכלי בחכמה ובבינה ובהשכלה גבוהה. אל לנו לדון את הדור הבא לבורות.

ומי שכעס שככה סתם יצאתי בלי להגיד שלום, איתו הסליחה.

השבוע תפסתי את הגב ולמדתי מה סבלו כל אותם חברים קורבנות הגב. הכל מתנהל באיטיות רבה ואני מקווה שעם צאת השמש סוף סוף אחלים ואספיק יותר. לכל בית כפר הנשיא שבת שלום

לילה

באהבה

ה'ש' כפאק י'ה' כתוח

ואם כבר לירות במישהו, אני מרגיש שאני מוכן לירות בהם ולא בילדים צעירים וזקנים שגרים בכפר שלהם ומנסים פשוט להיפטר מאיתנו, ששול-טים עליהם.

עבר שבוע. לא הרגו אף אחד בקלקיליה. גם לא דווח על פצועים, למרות שהחבר'ה תפסו ילדים וצעירים ומדי פעם הוציאו את הזעם והמתח והשינו-אה עליהם. עצמו להם העיניים, קשרו את הידיים באזיקים, ושלחו למעצר. סיבות תמיד אפשר להמציא: אין תעודת זהות, היה בחוץ בשעת העוצר, בנו מחסום, זרקו אבנים...

עוד שבוע עובר ונגמר. היו מחסומים, זרקו אבנים, צמיגים בוערים. החזרנו בגז, כדורי גומי, לפעמים כדורים באוויר, כדי להפחיד ולהרתיע. הזמן חולף ונגמרים להם ימי המילואים. חוזרים חזרה למקום ממנו באנו. למקום ממנו שלפו אותנו ושמו אותנו שומרים. חוזרים למפעל, למושב, למסעדה, לקיבוץ. כל אחד למקום שהוא שייך. למשפחה, לחום, לשמחה, לאהבות והשנאות הקטנות והגדולות. חוזרים למציאות.

לנו יש שתי מציאויות - אחת בבית ואחת בשטח. חים. לאותם ילדים בשטחים יש רק אחת, קודרת ועצובה, עם הרוגים ופצועים (שלהם כמעט תמיד, לא שלנו). להם אין לאן לחזור ולשכוח מהזוועות שפה. להם יש רק לחזור מקסימום מבית המעצר, חזרה לבית שלהם, שתמיד יסתובב סביבו ג'יפ ירוק עם חיילים ירוקים עם נשקים מוכנים לכל מקרה חריג ואסור.

ואני חוזר לקיבוץ. בליל-שישי הפאב יהיה פתוח ואנחנו נשתה, נשתכר ונרקוד. נשכח מהכול ונחזור, בקלות יחסית, לשלווה והשקט ששוררים פה תמיד. שבוע, שבועיים, והתמונות כבר יימחקו, המראות יישכחו. ב-4.30 השכמה. הפעם לא לסיור. השכמה לעבוד בפלחה. זריחה יפה על רקע שדות כותבה ירוקה ופורחת. פה מקומי. לא שם. פה, פה נרק פה. בוקר טוב ישראל!

א.פ. ("קיבוץ")

הכותב הוא אורן פרלסון

שבועיים אנו צריכים להיות כאן, ואני כל הזמן חושב על זה ופנחד מזה. בוסעים ברחובות והמבטים כל-כך עצובים ושונאים. אותי הם שונאים, כי אני לבוש ירוק ומסתובב בג'יפ ירוק עם רובה ומחסנית. אותי הם שונאים ואני אוהב אותם ומרחם ומבין אותם. לא יכולה להיות דרך אחרת שהם יגיבו. גם אני הייתי עושה הכול בכדי לא להישאר נשלט. גם אני הייתי יוצא לרחובות ומוציא את כל הפחד, התסכול והעצב. מוציא הכול על החיילים הירוקים עם הרובים והג'יפים.

בוסעים ברחובות השכם בבוקר ולאט העיר מתעוררת. בדיוק כמו ערבה וסחנין וכל כפר ערבי אחר. הכול אותו דבר. ריח המדורות וטי-גון בשמן הזית. ומכולות עם כל המצרכים. וכל מיני דברים צבעוניים וצעקניים, כמו בכל יישוב ערבי בארץ. ילדים יפים הולכים לביה"ס ואנשים זקנים גוררים שק גדול על עגלה קטנה. אני צריך לנסוע פה עם טרקטור ועותמן, כמו שנסענו בערבה וסחנין. להרגיש נוח ולא להרגיש עויין ורע. רואה אותם ברחוב ומנסה לחייך אליהם. הם רק מסתכלים, וממשיכים. כבר רגילים לראות את הג'יפים. אני מנסה לחייך ומצד שני פוחד שהם יבינו מהחיוך שלי שאני צוחק עליהם. הם בטח לא מבינים שאני איתם. אוהב אותם ושונא את התפקיד המכוער שהטילו עלי.

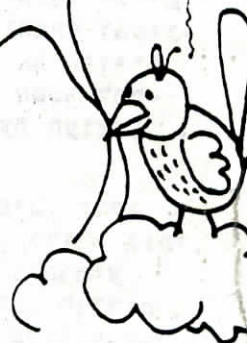
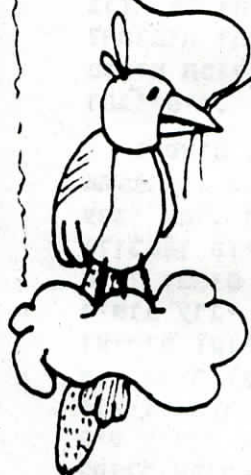
מרתח אותי שהכול בגלל מספר אנשים שרו-צים דווקא לגור כאן, בתוך הבית של הערבים ובגללם אני צריך להיות רע ושנוא ע"י הכפר-ריים. לפעמים זה מזכיר לי את לבנון. חדר-האוכל שלנו נמצא בתוך מסעדה שבטח פשוט לקחו אותה וזרקו את בעל הבית. הפכו מסעדה יפה לחדר-אוכל צבאי. בכל מקום בבסיס עדיין מסתובבים חפצים ורהיטים שהיו שייכים לבעל הבית. כל-כך דונה ללבנון, לבתים שהפכו למוצבים על כל הריהוט וכל הכלים והכיסאות.

מחוץ לגדר הנחנה פרדסים ושטחים עם ירקות וזיתים. בצד של הכביש אין גדר. פשוט הרימו רמפה של 3 מטר כורכר כהגנה נגד אבנים או בקבוקי רבערה. כולם מסתובבים עם נשקים ומחסניות ב"הכנסה". כמו לחזור אחורה. אבל זה לא לבנון. זה ישראל. ועדיין הכול כל-כך עצוב ומדכא. מכוניות פרטיות של יהודים שגרים פה (רובם דתיים) עוברות דרך העיר

עֵינֵינוּ ♡ !

בעקבות התאונה המחרידה שקרתה בכפר גלעדי
מתבקשים הנוהגים ברכב להחנות את כלי רכבם
ברחבה בזהירות!

תודה על שיתוף הפעולה
ועדת התחבורה

יום הכלולות של צביה וקרייג היה בשבילנו יום של שמחה טהורה.
אנו מודים מקרב לב לכל החברים שהקנו לנו את היום הזה - לכל
מי שעבד וטרח, בישל, אפה, ערך ופינה, שהציג, קישט וצילם -
פשוט לכולם! תודה על הברכות שהומטרו עלינו מכל עבר, תודה
על ההשתתפות הלבבית בשמחתנו.

אין כמו קיבוצנו.

דוהנה ואיזק: קלייר נאי

נ ר - ז י כ ר ו ן

ח' באלול תשמ"ז - שרון ליפא

דו"ח משיבת מזכירות מה-7.8.1988-

נוכחו: קרול ב, מייקל ד, יענקל מ, מקס מ, לני י, ג'וליה נ, ישראל א, שרה ד.
נעדרה: שאולה א.

1. אושר הפרוטוקול מהישיבה הקודמת.

2. ערעורה של ג'ויס אב על ההצבעה באסיפה האחרונה בקשר ללימודים ארוכים בשנה"ל הבאה

השתתפו: ג'ויס, זמי, מעין, משה בן חיים.

ג'ויס טוענת. למה לקוי בעצם תהליך ההצבעה - שהיו חברים שהצביעו בעד ההצעה של אדי בטעות, בגלל חוסר הבנה. לכן היא מבקשת הצבעה חוזרת באסיפה הקרובה. הוסבר לג'ויס שאי אפשר לקיים הצבעה חוזרת שבועיים אחרי המעשה - אם הנושא יובא שוב לאסיפה, וחברים מחליטים לשמוע את הערעור - משמעות הדבר הוא שכל הדיון ייפתח מחדש. ברוב גדול חברי המזכירות החליטו לא לקבל את הערעור.

לג'ויס הזכות להביא בכל זאת את הערעור בפני האסיפה - אפילו ללא המלצת המזכרות. לאחר כמה ימים - ג'ויס הודיעה למזכירה שמטרתה המקורית היתה פשוט הצבעה חוזרת. גם היא לא מעוניינת לפתוח את כל הדיון מחדש, על כן היא לא תביא את הערעור לאסיפה.

3. לימודים של בנים שעזבו

השתתפו: מעין פ, זמי ב'צ,

בהמשך להחלטת האסיפה - המזכירות קובעת שגם לגבי בני משק שעזבו - לא יהיה מענק השנה ללומדים חדשים.

המזכירות מקבלת את החלטת האסיפה כתקיפה לגבי שנת הלימודים הבאה בלבד - ודורשת שכל נושא הלימודים הארוכים ומכסת הליומדים תידון מחדש לקראת שנת הלימודים שלאחר מכן (תש"ן).

4. בקשתו של אודי וגנר לצאת ללימודים

ניתן הסבר מפי אודי לגבי בקשתו ל"עזרת קרובים" עד 3 ימים בשבוע ב"אורניס", בכדי לסייע לאמו המתגוררת שם, ורצונו לשלב בקשה זו עם לימודים (3 ימים נוספים בשבוע).
הוחלט: להפריד בין 2 הבקשות.

הבקשה ללימודים לא התקבלה בגלל החלטת האסיפה.
בקשתו ליציאתו לעזרת קרובים החל מעתה עד 3 ימים בשבוע, אושרה.
פרטים בתאום עם ועדת כח אדם.

דו"ח משיבת ועדת המשק מיום 12.8.1988

נוכחים: צפורה ס, דני פ, קרול ב, יוסי כ, יענקל מ, מיכאל כ, ג'קי ע, מייקל ד.
מוזמנים: קולין פ, ברור כ.

1. דווח על פעילות צנרת - מפי קולין

סיוע כספי + מידע כללי: מרכז המשק מסר על השלמת פעולות ההבראה הכספית באמצעות האוצר ובנק פיתוח התעשיה. נתקבל סכום שהובטח מהממשלה 1,400 מליון דולר. התנאים ל-10 שנים, כ-10% ריבית. בנוסף לכך המשק קיבל באמצעות בנק פיתוח התעשיה 1,500 מליון דולר הלוואה ל-10 שנים הכוללים שנתיים GRACE בריבית של 10% - 500 אלה דולר מכספים אלה הוזרמו ל"צנרת" באופן מידי.

* הפעולה העיקרית של הבראת המפעל התבצעה בשטח לפי פירוט כדלקמן:-

- (1) פעולות יעול - חסכוניות בהוצאות על ידי יעול: הקטנת כמות הפסילה - הורדת הוצאות כלליות וחסכון בכח אדם.
- (2) הגברת כמות יציקה - ועבודת התוצרת - התוצאה: אפשרות של אספקה כמעט מיידית של הזמנות מאגרת תחרות עם ספקים מהמזרח הרחוק, בנושא זה.
- (3) שווק ומחירים - עד כה הצלחנו להגביר מכירות למרות עליה במחיר - כושר הייצור המאפשר תכנון על שווק של כ-8 מליון דולר שנתי. יש להבטיח עוד כ-1.5 מליון דולר הזמנות - לשם כך הוחלט על הגברת שווק באירופה - פעולות לביצוע משימה זו.
- (4) פעולות תגבור שווק - אוסי יצא לשבועיים כדי לפעול לקבלת הזמנות נוספות ביבשת זו.
- (5) השקעות - אין בשלב זה תוכניות למוצר חדש. רק אחרי שהמפעל יממש תכנית יצור המתוכננת בפיטינגים נדון בהשקעות לעתיד.
- (6) "מחבר מהיר" - קיימות בעיות בקבלת הזמנות בארצות הברית למוצר זה.

ב ס י כ ו ס : לפי דעתו של קולין אם נבטיח כמות הזמנות שתאפשר לנו ייצור של כ-650 אלה דולר חדשי, יש סבירות לאיזון מלא. ז.א. גם כיסוי של ריבית על הפסדים.

(7) דו"ח חצי שנתי, פעילות בחקלאות ובמפעל 1988 - מרכז המשק הגיש לוועדה דו"ח חצי שנתי ותחזית לסיום שנת 1988 - פרטי החומר יובא לאסיפה בהקדם - מדובר על המערכת הכללית, הכנסות והוצאות בחקלאות ובתעשיה - הוצאות קיום - הוצאות מימון והשקעות. כאן נלקחו כבר בחשבון חוסר הכנסות מאבוקדו כתוצאה מהשרב, תכנית ההשקעות שהיתה לפני אישור עוכבה בגלל מו"מ עם הבנק ותבוא לדיון באותה אסיפה.

(8) תחנה הידרואלקטרית - מרכז המשק דיווח שלאחר ההסכם שנחתם עם איכרי ראש פינה ואישור המועצה הארצית של התכנית - הנושא חזר לספול ואישור המוסדות האזוריים - ותהליך זה נמצא עתה בטפול נמרץ.

הצעה לשינויים ותוספות לחישוב הוותק בקבוץ

ההצעות הכאות אינן באות לשנות את רשימות הוותק שנקבעו בהתאם לכללים שהיו מקובלים עד כה. השינויים שיתקבלו יהיו תקפים לגבי קביעת הוותק של החברים שיתקבלו לחברות לאחר (ואם) ההצעות החדשות יתקבלו באסיפה. (הכללים החדשים יחולו גם לגבי חישוב הוותק של חברים הנמצאים בשנת (שנות) חופש כשהשנויים ייכנסו לחוקף)

הכסיס לחישוב הוותק	הצעות חדשות	תקנון קיים
1. שנת גיל	1 נק'	1 נק'
2. שנת חברות בקבוץ (כולל מועמדות ושליחות)	4 נק'	4 נק'
3. כל שנת שהות בקבוץ ללא קבלת שכר (החל מגיל 18) (הכוונה לשהות ברציפות לקבלה למועמדות למעט שנת חופש אפשרית)	3 נק'	4 נק'
4. שנת שהות בארץ	-	2 נק'
5. שנת שהות בהתישבות העובדת (לא בקבוץ)	-	4 נק'
6. חבר בשנת חופש	אין צבירת נקודות זכריות מוקפאות מיד עם צאתו.	הזכריות מוקפאות בגמר השנה הראשונה
7. חבר העובר מקבוץ לקבוץ שומר על כל זכויות הוותק שלו. מימוש הזכויות מיום קבלתו לחברות (כבר התקבל באסיפה)	לפי הנחיות התק"ס	לא היתה התייחסות
8. במעבר ממושכ שחופי לקבוץ ישולמו דמי עזיבה ישירות לקופת הקבוץ וחבר מעביר את מלוא הוותק שלו.	"	"
9. עוזב קבוץ החוזר והחזיר דמי עזיבה (כשהם צמודים למדד) - שמורות לו זכויות הוותק הקודמות, למעט שנת העדרותו מהקבוץ - עד חמש שנים).	"	"
(א) לא החזיר דמי עזיבה - לא שמורות לו זכויותיו הקודמות. (ב) חזר אחרי 5 שנים - לא שמורות לו זכויותיו הקודמות		
בני קבוץ ומאומצים		
1. תקופת שרות צבאי וט.ש.ש.	4 נק'	4 נק'
2. השהות בקבוץ ללא בקשת מועמדות (החל מגיל 18)	3 נק'	4 נק',
3. בשנת חופש	לפי ו. מכינה: אין צבירת נק'. לפי ו. בנים: הקפאה לאחר שנה.	הקפאה לאחר שנה

הצעת ועדת בנים - לסלול צעירים בכפר-הנשיא

הסעיפים	הצעת ו. בנים	הסבר
מעמד	בגמר יב' הבנים/בנות ישארו במעמד של <u>בן/בת משק מועמד</u> . יתחייבו לבקש שנת מועמדות לפני חכרות	הרעיון בהצעה המובאת בפני האסיפה הוא לשנות את שיטת האוטופיה. לחת לבן/בת להחליט לבד להתקבל למועמדות כשהוא מוכן לכך.
ש.ש. שנת שרות	מומלץ מאד לפני צבא או אחרי השרות בצה"ל	המטרה היא להגיע למכסימום בנים/בנות שיצאו לשנת שרות.
שנה בבית	(לאחר הצבא זכות לחדשים חפשי) שנה עבודה - קבלת מענק	
מועמד קבלה לחכרות	אפשרות של בקשה למועמדות ולאחר שנה חכרות. מחוס הצבא, לאחר שנה שלמה רצופה בקבוצ. בגיל 29 - החלטה סופית לבקשת חכרות או עזיבה.	
שנות התלכדות	עד גיל 29 אפשרות של יציאה לחופש ללא הגבלת כניסה ויציאה מהקבוצ.	

ח ש ו ב :

אנא בואו לאסיפה והביאו אתכם את הדפים.

ונסה/ו. בנים

19.8.88.

This week has been an erratic one. Dov (Bernie) Marks passed away suddenly and that came as a great shock to us all. Many of the members of Kfar Hanassi had known Bernie for over fifty years - through school, Habonim, Nachsharah and of course, the Illegal Immigration period when he and others from the group were put into a detention camp by the British on Cyprus (their crime was wanting to come and live in Israel/Palestine). He was one of the first settlers of Kfar Hanassi and he worked in agriculture, plumbing and eventually in the factory where he held a responsible position. Our hearts go out to Ruthy, his wife.

Then Barbara and Ronnie had their baby girl, Ella! Let's wish them all health and happiness.

Henry and Sheila Ben-Yehuda arrived back this week too. We'd like to welcome them and wish them an easy period of "settling-in". When I met Sheila, she was playing with her grand-daughter, Arianne, on the lawn - let's hope for lots of happy days like that one.

Welcome, too, to Carol Bilgory's parents, Bill and Anne. They'll be living in the house next to the Waterman's. Bill and Anne are not strangers to Kfar Hanassi, of course, but visiting and living here are not the same so it's up to us to help them settle in.

Mrs. Ney, Johanna and Izaak would like to thank everyone for the wonderful wedding but I want to add here that it was a pleasure to be able to make a wedding for Tsivia and Craig!

The film this week is called "The Decline of the American Empire". It is described as a sad comedy in the 'blurb' that comes with the film.

In case you haven't noticed (!) we're now using our brand-new washing-up machine in the brand-new washing-up room which is big enough to dance in!

Be well, everyone,

Shabat Shalom.

Edna

Sharon Lipka

2.9.87

5'NE-D didk'n

MANY HAPPY RETURNS OF THE DAY

22.8. Reuven Gutter
Shlomit Parchi

23.8. Ariella Hadar

24.8. Eran Primost
Ayal Golan
Hadassa Nymark

26.8. El'ad Parchi

27.8. Blanche Levi
Ynon Agam
Nir Kolkar
Ari Talberg

MAZAL TOV RONNIE AND BARBARA BIUTO
ON THE BIRTH OF YOUR
DAUGHTER!!!

ANNIVERSARIES

21.8. Vered and Motti Kolkar
Aliza and Kevin Doyle

22.8. Batya and Bruce Witham

23.8. Tamar & Mickey Harman

26.8. Aviv and Eric Linten

27.8. Ilse and Adam Ben-Chanech
Leene and Rami Golan

Mazal tov, too, to Meyren Shwartz who
became a grandfather this week.

40 שנים למלך

40 שנים לאברהם

למלך שנים רבות

למלך שנים רבות

למלך שנים רבות

למלך שנים רבות

פה, הכפר-הנשיא

אז...

הוא, למלך שנים רבות

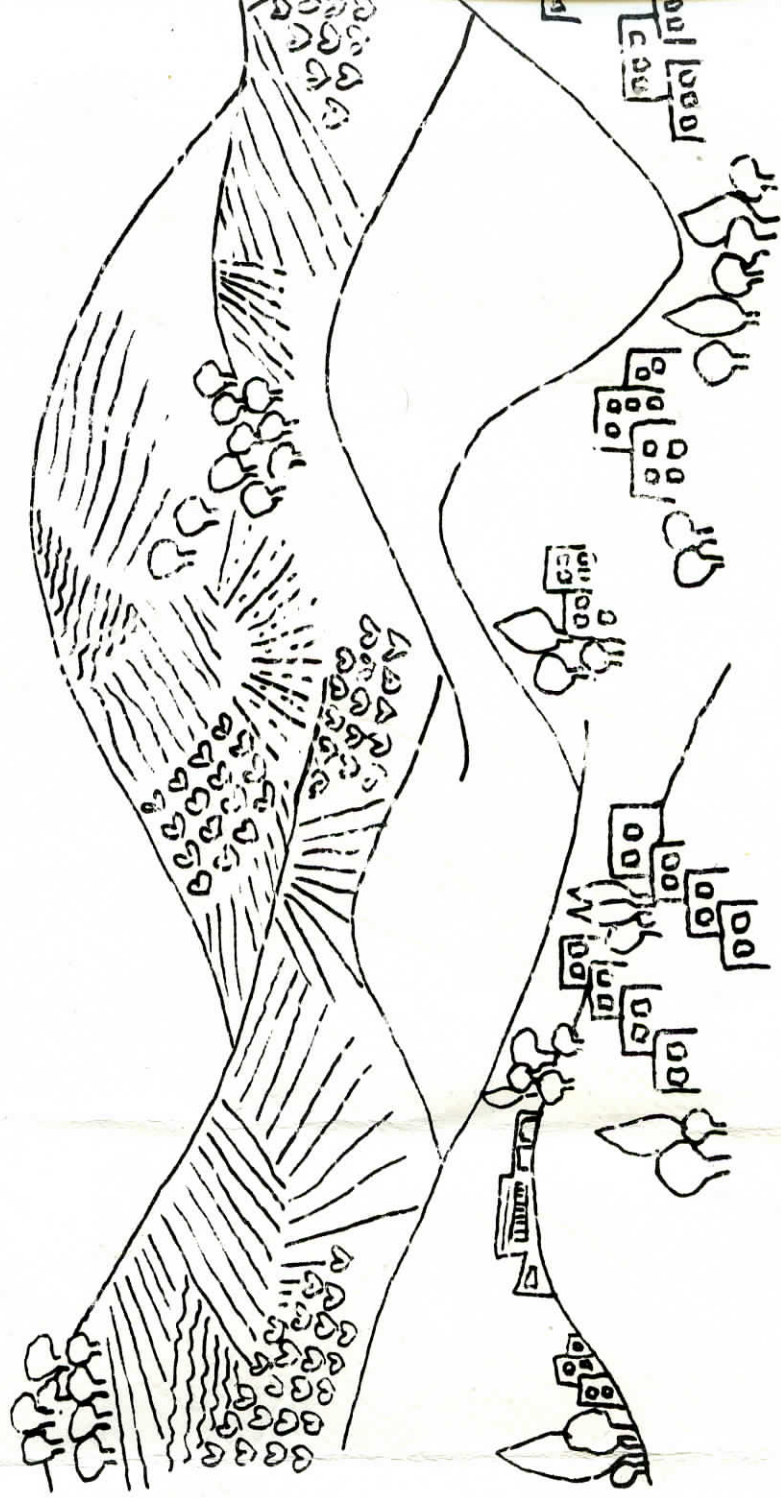
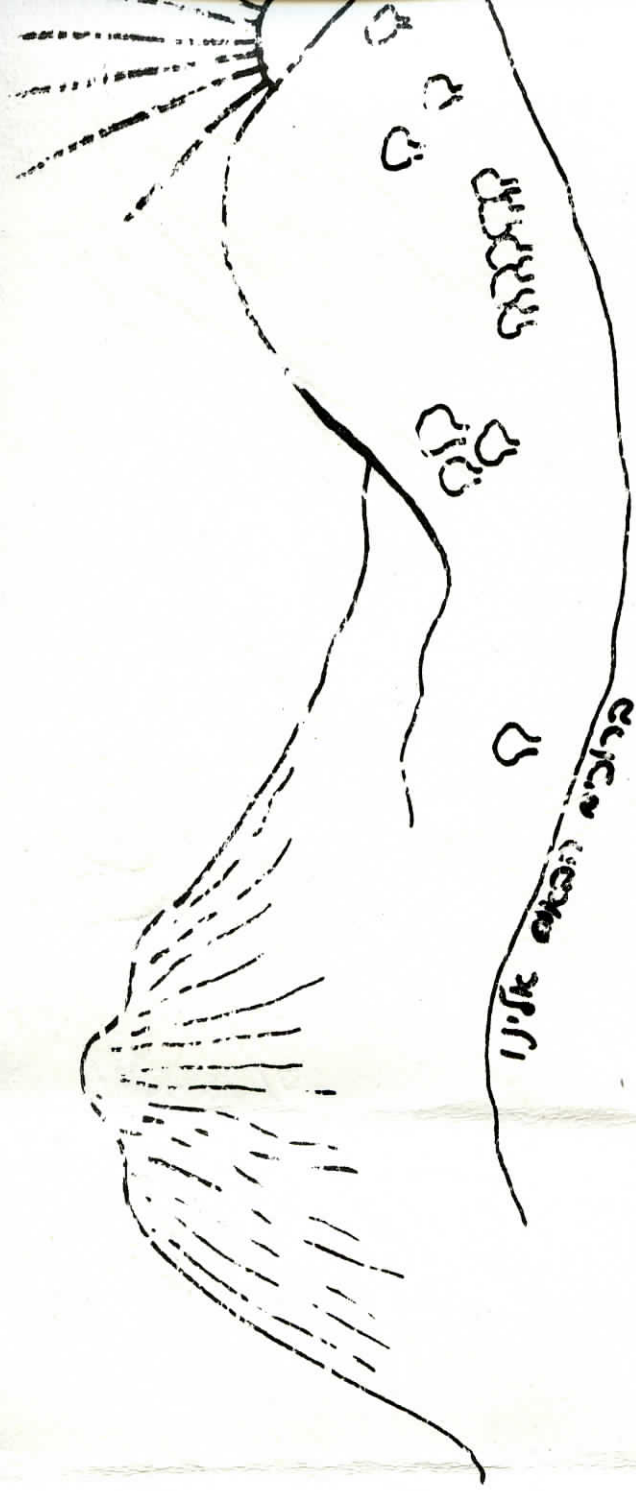
אז...

המלך, 40 שנים

הוא, למלך - שנים

23-24 שנים, למלך

הוא, למלך

40 שנה למלך

40 שנה לז' זכרונות

לאתם קצאתם זמנכם

דקחתם חזק בהם

ממה שצדקו יחז

וממה שצדן נצבור

פה, הכפר-הנשיא

אל...

הוא אתם ומלשחיתכם

איהל. זמנא

בחקיקות ה-40 למלך

היה ליש - לבת

23-24 בספטמבר, תשמ"ט

ברוכים הבאים!

לכני/בנות משק
נא להודיע בקדם על השתתפותכם בחגיגת ה-40.
תודה
קרול לופוב